

Verslag Keniareis 20 oktober – 7 november 2017

Met 14 senioren (48 – 74 jaar) waren we in Kenia. Het geld van onze acties en eigen bijdragen (€ 20.000) was van de zomer al overgemaakt aan de fathers; San, Patrick en Joseph. Tevens hebben we aan hen € 4.200 overgemaakt voor onze reis en verblijfkosten. Wat hebben we veel beleefd en natuurlijk ook enorm vaak gelachen.

Wij zijn eerst bij Fr. San geweest. Hij woont in Enoosupukia en verhuist naar Sakutiek (B).

We hebben een kort bezoek gebracht aan de Parochie van Mulot. Daar is het waterproject van de jongeren (Ilmotiok).

We waren een week in Kilgoris (C) bij Fr. Joseph. In Kilgoris is onze liefde voor Kenia ontstaan.

De laatste vier dagen was de groep van 14 mensen in Kajiado (A) bij Fr. Patrick.

Vier van ons zijn enkele dagen langer gebleven en naar het weeshuis Talitha Kum, in de plaats Nyahururu (ten noorden van Nakuru) gegaan.

Inhoud:

Waar zijn we geweest	1
De Schoolprojecten	2
Het ziekenhuis in Kilgoris	4
De politiek in Kenia	5
Talitha Kum (Only through community)	6
Balans opmaken na 10 jaren actief in Kenia	9
The Fathers zijn “gouden mensen”	10

De schoolprojecten:

In Kenia gaan er ca. 17 miljoen kinderen naar een basisschool, op een totale bevolking van 45 miljoen mensen. De Basisschool is van 4 t/m 14 jarige leeftijd. De basisscholen van de overheid zijn gratis, maar de kwaliteit van het onderwijs is zeer matig en daarmee de kans op goed vervolgonderwijs gering.

De kinderen van de elite gaan naar privéscholen. Deze scholen zijn opgezet door ondernemers met een winstoogmerk. Per maand wordt er € 40 à € 100 aan schoolgeld betaald.

De scholen van de kerken zijn gericht op het middensegment. De ouders moeten wel betalen, maar het is veel goedkoper dan de zakelijke privéscholen. Indicatie van het schoolgeld per kind per maand:

- Kinderen die thuis wonen (Ze krijgen twee maaltijden op school): € 15,- à € 25,-
- Kinderen die intern zijn op school (maandag t/m vrijdag): € 25,- à € 40,-

Van het gezinsinkomen van veel gezinnen gaat minstens 50 % op aan schoolgeld. Dat doen de ouders met liefde in de overtuiging dat “onderwijs de sleutel is voor een betere toekomst”.

De scholen van de kerken zijn kwalitatief (bijna) gelijk aan de dure privéscholen. De Kerkscholen zijn veel goedkoper dan privéscholen, omdat;

1. Kerkscholen hebben geen winst oogmerk/geen dure directeur
2. De scholen worden gedragen door de lokale gemeenschap
3. De Fathers en hun staf zijn super gemotiveerd om goed onderwijs te geven
4. Bijdragen westerse donoren de eerste fase van de school.

In de **Parochie Kilgoris** (zo groot als de provincie Utrecht) troffen we 10 jaar geleden een rendabele school aan in Kilgoris zelf. In het dorp Enoosaen was Fr. San begonnen met een school bestaande twee kleuterklassen. De school in Enoosaen floreert.

In ons verslag van 2007 schreven we dat de lokale gemeenschap in **Poroko** als heel vaak aan San had gevraagd: *“Help ons AUB hier een school te starten, want veel jongeren hebben hier geen perspectief en er wordt vaak gevochten (met geweld) om land.”* Met een school krijgt de jeugd perspectief en ze leren op een andere manier om te gaan met conflicten.

In december 2013 heeft stichting KOOK € 7.500 overgemaakt. Op 1 mei 2014 werd de school (7 lokalen en andere gebouwen) geopend en nu ruim drie jaar later is er een volwaardige school met 10 klassen; 2 jaargangen kleuters en 8 jaargangen basisschool. Totaal aantal leerlingen in Poroko is 200, d.w.z. gemiddeld 20 leerlingen per klas.

Zodra er meer dan 16 kinderen per klas zijn, wordt er winst gemaakt. Die winst wordt met name gebruikt voor uitbreiding/verbetering van de betreffende school. Als de school goed door de startfase komt, kan het op eigen kracht verder ontwikkelen.

De school in **Nkararu** bestaat nu 8 jaren, maar haalt met moeite de 16 leerlingen per klas. Deze school is alleen te voet bereikbaar. De mensen in deze regio zijn arm. **De school voorziet wel in een duidelijke behoefte.** Financieel kan die blijven bestaan omdat winsten van de drie andere scholen ten dele gebruikt worden voor het exploitatie tekort van deze school.

Eerder heb ik aangegeven dat er voor alle kinderen op kerkscholen schoolgeld betaald moet worden. In werkelijkheid ligt het iets anders: Er zijn kinderen die minder of niets betalen als blijkt - uit een grondig onderzoek - dat de ouders (of andere familieleden) het echt niet kunnen opbrengen. **Er is een grote mate van solidariteit.**

Fr. San heeft zich van 2005 tot 2015 ingezet voor de scholen in Kilgoris. Toen hij kwam was er in zijn Parochie één Katholieke school met ca. 250 leerlingen en bij zijn vertrek waren er vier scholen met in totaal ca 1200 leerlingen. **Daar mag hij trots op zijn. Wij zijn dankbaar dat we hem hebben mogen ondersteunen.**

Enoosupukia aan de voet van het Maugebergte:

Fr. San is overgeplaatst naar de parochie Enoosupukia, want daar moet nog veel gebeuren aan de ontwikkeling van het onderwijs. Enoosupukia ligt op een hoogte van 2600 meter. Er valt veel regen. De grond is humusrijke klei, dus heel vruchtbaar. Fr. San woont in nu in een natuurpark; alles is heel groen en de vele vogels zorgen voor prachtige muziek.

Tot halverwege de jaren negentig was het hier heel dicht bevolkt, maar toen heeft de overheid ingegrepen. De boeren hadden illegaal de bomen gekapt en dat had verstrekkende gevolgen voor de regenval en de bodem. De overheid heeft gekozen om het gebied terug te geven aan de natuur. Een deel is beplant met bomen en in een ander deel mogen de Masai enkele maanden per jaar komen met hun koeien en schapen. Schapen kunnen beter tegen de koude hier dan geiten.

San was eerst heel ongelukkig in Enoosupukia. Hij miste de mensen en de schoolkinderen. Die zijn er wel in zijn parochie, maar die wonen vooral in en om Sakutiek. De afstand tussen zijn huis en Sakutiek is slechts 18 km, maar om daar te komen moet je eerst een slipcursus volgen en heel veel geduld hebben. Voor ons duurde de reis ruim twee uur, want een vrachtauto die vastzat blokkeerde de weg. Gelukkig heeft San na enige tijd balen in Enoosupukia de knop omgezet; hij is meer gaan sporten en is plannen gaan maken voor de school in Sakutiek. Hij is heel goed in het mobiliseren en motiveren van mensen.

Het is een multifunctioneel gebouw: huisvesting fr. San (ca 20 %), docentenkamer, directiekamer, huisvesting enkele docenten en opvang van kwetsbare meisjes. Wij hebben hieraan € 14.000 bijgedragen.

Bij de komst van Fr. Sankale in april 2015 waren er 20 leerlingen op de school in Sakutiek. Nu zijn er ca. 130 en over enkele jaren zullen het er ruim 300 leerlingen zijn. Hoe kan dat zo snel?

Er is grote behoefte aan goed onderwijs in Sakutiek en omgeving. De ouders hebben over het algemeen een redelijk inkomen, dankzij de vruchtbare grond. Het is de bedoeling om de komende jaren te investeren in slaapzalen, bedden, een keuken, opvang van regenwater, watertanks, eetzaal en extra lokalen. **Dat wordt het project van Graft de Rijk 2018.** De groep van 2018 zal overnachten in het multifunctionele gebouw, zie vorige pagina.

Als de school zich volledig op eigen kracht zou moeten ontwikkelen, zou het ca. 25 jaren duren voor de school 300 leerlingen bereikt. Met onze steun geven we een impuls en duurt het ca. zes jaren. Let wel: Wij leveren een belangrijke bijdrage, maar het is en blijft een project van Fr. San, zijn staf en de lokale gemeenschap. Zij trekken de kar, wij mogen soms een duwtje in de rug geven.

Ongeveer 15 kilometer ten Zuiden van Kajiado wordt een nieuwe Katholieke school gebouwd. Fr. Patrick kiest voor stenen gebouwen die lang meegaan. We hebben daar geholpen bij het cement maken, metselen en betonvlechten.

Het ziekenhuis van Kilgoris; St Joseph hospital:

Dit ziekenhuis is gebouwd in de jaren zestig. Er is een bloeiperiode geweest (200 bedden bezet), een neergang (mismanagement/verliesgevend) aan het begin van deze eeuw en een wederopstanding vanaf 2008. Dankzij de doortastendheid van Fr. San is het ziekenhuis weer in gebruik genomen.

Voor de financiële zaken van het ziekenhuis is nu Fr. Joseph de hoofdverantwoordelijke. Het ziekenhuis heeft afgelopen jaar € 35.000 gespaard om te investeren in nieuwe apparatuur. Dat is echt een fantastische prestatie. Daar mag Fr. Joseph en zijn ziekenhuisstaf trots op zijn.

Het afgelopen jaar is er ook veel tijd en geld geïnvesteerd in het opknappen van de gebouwen. Een afdeling in het ziekenhuis is vernoemd naar Dokter Jurgens (arts in de jaren zestig). Die afdeling was nu prachtig opgeknapt. Wij hebben alles schoongemaakt en intussen is die afdeling ook weer in gebruik genomen.

Fr. Joseph heeft nog de nodige plannen (en dromen) voor het ziekenhuis. Het is de bedoeling dat de jongerengroep van 2019 (Heerhugowaard) zich hierop gaat richten.

De politiek in Kenia:

Op 26 oktober 2017 werden de verkiezingen van de president overgedaan op last van de Rechtbank. In augustus was de uitslag: 54,3 % voor Kenyatta (Jubilee) en 44,7 % voor Odinga (NASA) en 1 % voor de overige kandidaten. Odinga meende dat de uitslag was vervalst door een hack van het computersysteem. De internationale waarnemers spreken van eerlijke verkiezingen. Begin oktober trok Odinga zich terug. Hij zei omdat hij geen vertrouwen had in de verkiezingscommissie, maar waarschijnlijk omdat hij aan zag komen dat hij weer zou verliezen. Zijn mensen hebben opgeroepen om de verkiezingen te saboteren; stenen gooien naar de rij voor het stembureau. In 4 van de 47 County, s zijn de verkiezingen de tweede keer niet doorgestaan.

Bij de verkiezingen van 26 oktober kreeg Kenyatta 98 % van de stemmen. Nu probeert Odinga het systeem (de winnaar krijgt alles) aan te vechten. Elke dag staat er nog veel over het juridische steekspel, maar op straat lijkt het nu rustig te zijn. De onlusten waren in de hoofdstad Nairobi (de arme wijken) en in de regio rond Kisumu (Westen van Kenia nabij het meer Victoria). Wij hebben niets gezien van rellen.

De presidenten van Kenia:

1. Jomo Kenyatta (Kikuyu ,president van 1964 – 1978)
2. Arab Moi (Kalenjin, 1978 – 2003)
3. Mwai Kibaki (Kikuyu, 2003 -2013)
1. Uhuru Kenyatta (Kikuyu ,2013 tot heden)

Als je vraagt; Wie is de beste president dan zegt bijna iedereen: Mwai Kibaki. Hij heeft het land “gediend”. In zijn eerste regeerperiode is ingevoerd dat een groot deel van het belastinggeld wordt toegewezen aan de County's . Een County is een district en heeft een eigen democratisch gekozen bestuur. Aan het hoofd staat de Gouverneur en in het dagelijkse bestuur zit ook een vertegenwoordiger van de vrouwen. Die 47 County besturen staan dicht bij de mensen. Op veel plaatsen zie je kleine klinieken of scholen gefinancierd door; County Development Fund.

Onze vrienden (de Fathers) zeggen tegen de mensen: “Steek je energie in het netwerken/ lobbyen bij de County en maak je niet druk om dat gedoe tussen presidentskandidaten. Wat er beslist wordt in de County is veel belangrijker voor jullie.”

In de tijd van Arab Moi was er heel veel angst. Als je tegen hem was, dan liep je gevaar. Kibaki was/is heel anders. Als iemand kritiek op hem had, reageerde hij daar heel gevat op. Sinds 2004 is politieke satire heel gewoon op TV en in de kranten. Kibaki was/is een econoom en tijdens zijn regeerperiode is de economie opgebloeid.

Tijdens de tweede periode was Kibaki president en Odinga premier. Dat was na bemiddeling van Kofi Annan. Kibaki had echt een visie voor Kenia, maar Odinga was per definitie tegen de plannen van Kibaki. Kibaki had wijsheid om boven de partijen te staan. Dat kan de huidige president minder goed. Bij de bevolking het beeld ontstaan dat politici (op landelijk niveau) veel geld en tijd verspillen met hun politieke steekspelletjes.

Toen Uhuru Kenyatta zich kandidaat stelde in 2012 werd er veel geschreven en gesproken over zijn drankprobleem. Hij heeft dat slechte imago van zich af kunnen schudden. Hij mist echter de intelligentie en visie die Kibaki wel had. De indruk is dat hij steeds beter het land gaat dienen. Zijn familie heeft veel land in bezit. Daarvan staat hij soms een deel af voor maatschappelijke doeleinden. Ook is er een groot bos aangelegd op het land van de familie Kenyatta (Noordoost van Nairobi).

Hij heeft er verstandig aangedaan om te gaan samenwerken met de leider van de Kalenjin (William Ruto). Bij de verkiezingen december 2007 stond Ruto nog aan de kant van Odinga. Na die verkiezingen (Odinga en Kenyatta bijna gelijk) braken er grote rellen uit, waar de Kenianen zich nog steeds voor schamen. Kenia wil een stabiel land zijn, ondanks de vele stammen en de grote verschillen tussen hen.

De Kikuyu staan bekend als; hardwerkende ondernemende mensen. Ze wonen overwegend in de vruchtbare regio (Highland) ten noorden van Nairobi. Waar geld valt te verdienen, zijn Kikuyu's te vinden. Bij andere stammen levert dit afgunst/jaloezie op.

De Luo (en aanverwante stammen) staan bekend als intelligente mensen. Veel professoren komen uit de regio van de Luo, nabij het meer Victoria. Er wordt gezegd dat vis eten goed is voor de ontwikkeling van de hersenen. De vader van Obama was ook een Luo.

Kenyatta en Odinga hebben geen wezenlijk verschil van inzicht over de politiek/economie. Het lijkt puur een kwestie te zijn van; "Wij <->Zij" "Ajax <-> Feyenoord" of Katholiek versus Protestant zo'n 50 jaar terug. Hoe vaker Odinga en zijn mensen verliezen, des te grimmiger/onvoorspelbaarder zij worden. Politieke demonstraties trekken steeds vaker relschoppers/hooligans aan. Dat verschijnsel kennen we in Europa ook.

De berichten van de rellen rondom de verkiezingen gingen de hele wereld over. Dat er in Kenia ook heel veel goed gaat, dat is geen nieuws. Daarom zijn wij de boodschappers van het goede nieuws.

Ons werkgebied zijn de zuidelijke County's Narok en Kajiado. In dat gebied zijn overwegend Masai. In de omgeving van Mulot en Sakutiek wonen ook veel mensen die tot de Kalenjin behoren. De politieke leiders van de Masai en de Kalenjin hebben gekozen voor Jubilee, de partij van Kenyatta. Daarom hebben we niets gemerkt van demonstraties/rellen.

Talitha Kum in Kenya; Only through Community:

Wij hadden het voorrecht om drie dagen in Talitha Kum te zijn. Dat is een weeshuis voor HIV besmette kinderen in Kenya. Talitha Kum is een onderdeel van een grote organisatie; "Saint Martin". Laten we beginnen bij de oprichter van Saint Martin; Priester Gabriele (uit Italië).

Hij werkte 20 jaar in Kenia. Eind jaren 90 werd hem gevraagd een huis te zegenen. Toen hij in dat huis was, hoorde hij een vreemd geluid uit een kamertje komen. Op zijn vraag wat/wie dat was kreeg hij ontwijkende antwoorden. Hij bleef echter aandringen en uiteindelijk bleek het Thomas te zijn. Een geestelijk gehandicapt kind (inmiddels een dertiger), die nog nooit buiten was geweest. De familie hield hem verborgen, want er zou een vloek op rusten. Thomas heeft nog maar kort geleefd na de ontdekking door Gabriele.

Fr. Gabrielle vroeg zich af wat deze gebeurtenis voor hem betekende. Hij is gaan praten met alle kerkelijke leiders in zijn bisdom (een gebied met ca 3 miljoen inwoners). **Met elkaar is afgesproken dat het een verantwoordelijkheid is van de Gemeenschap om te zien wat voor deze kwetsbare kinderen gedaan kan/moet worden.** Tevens zijn de kerkelijke leiders opzoek gegaan om alle kwetsbare kinderen op te sporen en in kaart te brengen.

www.saintmartin-kenya.org

Vervolgens is men op zoek gegaan naar een naam voor deze Oecumenische organisatie. We kennen het verhaal van de mantel van Sint Maarten. Dat verhaal past uitstekend bij de doelstellingen van deze mensen en zo is de stichting "Saint Martin Kenya" ontstaan.

De medewerkers en de vrijwilligers van Saint Martin ontfermen zich intussen over;

- Kinderen met een gebrek (geestelijk en/of lichamelijk)
- Weeskinderen met HIV, die geen familie hebben om voor hen te zorgen
- Scholing in vrede en verzoening
- Kinderen die verslaafd zijn; lijmsnuiven, alcohol of drugs.
- Kinderen die seksueel misbruikt zijn (vaak door naaste familie).

We zijn onder andere geweest bij;

- Noodopvang voor meisjes die tijdelijk niet thuis kunnen zijn na misbruik.
- Opvang van staatjongens (5 tot 14 jaar) die hun leven willen beteren.
- Opvang gericht op terugkeer naar de maatschappij (vrede en verzoening)
- Een groot woonhuis voor geestelijk gehandicapten (wat een liefde was daar)
- Zeven verschillende workshops voor nuttige dagbesteding
- Een boerderij/ tuin waar "kernleden" van Saint Martin werken.

Telkens waren we onder de indruk van de grote betrokkenheid/liefde van de medewerkers, stagiaires en de vrijwilligers. Zo waren we op een zondagmiddag op bezoek bij 14 jongens die - in drie maanden tijd - worden gevormd om terug te keren naar hun familie/school/werk. Die middag was een 26-jarige jongeman verantwoordelijk voor deze groep. Hij had een goede opleiding en heeft twee jaar gewerkt als financieel adviseur. Dat gaf hem echter weinig voldoening en nu was hij dus vrijwilliger bij Saint Martin. Hij was van plan om acht jaar te gaan studeren om priester te worden.

www.marleencrafts.org

De producten van de workshops worden verkocht in de winkel met de naam: Marleencrafts. Marleen Bannink heeft in 2011 als vrijwilligers gewerkt bij de workshops. Zij is geschept door een vrachtwagen en om het leven gekomen.

www.talithakum-kenya.org

Om toegelaten te worden tot dit weeshuis gelden drie voorwaarden:

1. Beide ouders verloren
2. Besmet zijn met HIV
3. Geen familie die voor het kind kan zorgen.

Om de drie jaren wordt door de rechtbank getoetst of terugkeer naar familie intussen wel mogelijk is. Er wordt een contract gesloten met de voogd van het betreffende kind. Dat is juridisch in Kenya allemaal goed geregeld. Misstanden worden daarmee voorkomen. Alles is gericht op terugkeer naar de gewone maatschappij zodra dat mogelijk is.

Er zijn 78 kinderen in de leeftijd van 3 tot 18 jaar. Alles is erop gericht dat deze HIV kinderen zich mengen met gewone kinderen. Ze gaan naar 13 verschillende scholen om daarmee het taboe op HIV te doorbreken. Regelmatig komen jongeren van buiten spelen met de bewoners van Talitha Kum.

Een slaapzaal heeft 12 bedden. Bij de jongens is er een man per 12 jongens die als vader optreedt en bij de meisjes is er één moeder per 12 meisjes. Zij zorgen voor de kinderen en zien erop toe dat de medicijnen op tijd worden ingenomen. Deze medicijnen worden gratis verstrekt.

We hebben de grote liefde van de Sisters, de vaders, de moeders en alle andere medewerkers van Talitha Kum gezien en gevoeld. Echt fantastisch. De kinderen krijgen de ruimte om te ravotten en om hun talenten te ontwikkelen. De kids hebben diverse taken, zoals kleding wassen, eten koken, opruimen, bed opmaken etc. Dat gaat allemaal op een heel ontspannen manier, het lijkt of het vanzelf gaat. Pubergedrag zie je niet of nauwelijks. Wat zouden we daarvan kunnen leren?

Deze organisaties van Saint Martin zijn opgezet door de mensen in Kenia en de Kerkgemeenschappen dragen het grootste deel van de kosten. Soms komt er nog een bijdrage uit Europa, zoals de investering in vijf zonneboilers in het jaar 2013. Oh, wat zijn ze daar blij mee. Het bespaart veel brandhout/bomen.

In onze ogen is dit het ideale project: Het wordt opgezet en gedragen door de mensen in Kenia (**Only through Community**) en wij westerlingen mogen een extraatje geven, zodat het water lekker warm is en ook als stimulans voor al die mensen in Kenia met “hoofd, hart en handen” zich inzetten voor deze kinderen.

Eén van de Sisters zei het zo mooi tegen de kinderen op de avond dat wij afscheid namen: *“Lieve kinderen, jullie geven mij zoveel vreugde en voldoening. Jullie zijn een zegen voor mij.”*

De balans opmaken na 10 jaar actief in Kenia:

Laten we beginnen met de verbeteringen:

1. De economie groeit met ca. 6 % per jaar. De middenklasse groeit en die mensen zijn de dragers van de maatschappij.
2. De wegen zijn beter (of minder slecht) geworden. Er komen mooie asfaltwegen bij, met name rond Nairobi.
3. De lokale overheid (County's) investeren in voorzieningen, zoals klinieken, wegen en scholen. De lokale democratie is sterker geworden.
4. De sterfte door Malaria neemt af, met name dankzij acties om muskieten netten te verstrekken.
5. Er is een flinke afname van het percentage meisjes dat besneden en uitgehuwelijkt wordt. Daardoor gaan meer meisjes naar de middelbare school en HBO / universiteit.
6. Mensen met HIV krijgen medicijnen van de overheid en kunnen overleven. Ze worden ook steeds beter geaccepteerd.
7. Mensen met een beperking krijgen steeds meer kansen om mee te doen op school en in de samenleving. Als ze solliciteren bij de overheid, krijgen ze een voorrangbehandeling.
8. Er is nu een onderwijsherziening gaande met onder andere; meer aandacht voor vakonderwijs (LTS/MTS)
9. Steeds meer gezinnen kiezen voor 2 à 4 kinderen. De kindersterfte daalt.
10. Steeds meer jongeren gaan werken als ZZP'er, bijvoorbeeld als brommertaxi.
11. Kenia gaat heel snel met mobiel geld (Mpeza) Met je mobiel kun je geld overmaken, opnemen, sparen, lenen en nu ook betalen.
12. Kenia is schoner geworden, met name door het algehele verbod op plastic tasjes, wat in augustus van kracht is geworden. De maatregel krijgt steun van de bevolking.

Wat gaat er nog niet goed:

1. De lucht in de grote steden is ernstig vervuild. Daar wil je niet zijn.
2. Het politieke gesteggel (met name bij presidentverkiezingen om de 5 jaren) is slecht voor de economie van het land.
3. De Staatschuld flink is toegenomen. Dat is een claim op de toekomst.
4. Artsen, docenten en verplegers (in dienst van de overheid) hebben langdurig gestaakt.
5. De gevolgen van klimaatverandering zijn ook in Kenia goed merkbaar. In Kajiado was er sinds april nauwelijks regen gevallen.
6. In 2007 kende Kenia een bevolking van 33 miljoen. Nu zijn het er ca. 45 miljoen.

The Fathers zijn gouden mensen:

Fr. San kennen we nu ruim 10 jaar. Hij heeft heel veel gedaan voor de scholen en het ziekenhuis in Kilgoris. Zijn vader was accountant en dat merk je aan San: Met weinig geld kan hij veel realiseren.

Fr. Patrick heeft in Mulot een lagere en een middelbare school opgebouwd. De basisschool eindigt meestal bij de top tien van de 600 scholen in Narok County. Patrick heeft veel financiële steun gekregen van Stichting Share en een andere stichting uit Schiedam.

Fr. Joseph kennen we sinds 2015. Hij heeft een cursus management/bedrijfseconomie gevolgd, aangezien hij nu leiding geeft aan een groot bedrijf; het ziekenhuis in Kilgoris. Alles wat hij doet of zegt is "weldoordacht".

Fr San (21-3-1969) is de "accountant", maar ook een komiek.

Fr. Patrick (28-4-1972) is "Mr. opgewekt". Hij is een kanjer in het onthouden van namen.

Fr. Joseph (25-4-1972) is "de denker" en een goede golfspeler.

Fr. San en Fr. Patrick steunen met hun eigen geld (en donaties uit Kenia, USA en Nederland) kwetsbare jongeren die graag naar school gaan, maar daartoe geen kans krijgen. (Zie www.stichtingsshare.com)

U kunt het goede werk van deze mensen steunen door uw bijdrage te storten op de rekening van Stichting Share te Alkmaar: NL88INGB0009028845.

De jongeren die in 2018 en/of 2019 naar Kenia zullen gaan verdienen ook uw steun.

Heeft u interesse in een toekomstige senioren reis, laat het me AUB weten.

Wij zijn bevoorrechte mensen dat we de kans hebben om naar Kenia te gaan. Wij delen een klein stukje van onze welvaart met hen, maar zij delen zoveel met ons: levenswijsheid, broederschap, liefde, blijdschap en humor.

Pieter Bijl , samenvoorkenia.com , stichtingsshare.com , pt.bijl@gmail.com